

عنوان مقاله:

مداخلات درمانی برتعارضات زناشویی در مراجعین طلاق

محل انتشار:

نخستین همایش ملی مداخلات در بحران و ارتقاء سلامت روان (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مریم بیات - کارشناسی ارشد، حقوق جزا و جرم شناسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

بهناز پیشخور - کارشناسی ارشد مشاوره، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

ابوالقاسم خوش کنش - استادیار، گروه آموزشی روانشناسی بالینی و سلامت، دانشکده روانشناسی و علوم، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

آزاده امیری - دانش آموخته کارشناسی ارشد بالینی، دانشگاه علوم تحقیقات تهران واحد ساوه، مدیر و مسول فنی مرکز مشاوره یارا، ساوه، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش، به بررسی اثربخشی مداخلات درمانی مهارت رفتاری و عاطفی زوجین در رفع تعارضات زناشویی، نسبت به کنترل و پیشگیری طلاق بعنوان یکی از آسیب های اجتماعی که باعث هم گسستگی خانوادها می گردد، بود. جامعه آماری شامل کل پرونده های ارجاعی طلاق از دادگستری شهرستان ساوه به مرکز مشاوره یارا در سال های 1398-1399 بوده، از میان 794 پرونده تعداد 30 پرونده بر روی 60 زوج مداخله درمانی صورت پذیرفت. ابزار مورد استفاده در این پژوهش پرسشنامه میلون بوده است. یافته های آزمون رگرسیون و کوریانس نشان داد نتایج قبل و بعد از آموزش حاکی از تفاوت میانگین نمرات پیش آزمون و پس آزمون در میزان رضایت زناشویی بوده که به صورت معناداری بالاتر است، این امر اثبات فرض پایداری اثرات آموزی حل تعارض زناشویی برافزایش رضایت زناشویی داشت، و آزمون ویکلزا لامبدا برابر $P=0/000$ اعتبار پژوهش صورت گرفته بود. بنابراین لازم است آموزش مهارت های رفتاری از قبیل، مهارت خودآگاهی، همدلی، ابراز احساس، تفکر نقادین و ... از سنین ابتدایی جز برنامه های آموزشی و پیشگیری قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

تعارضات زناشویی، طلاق، مداخلات درمانی، مهارت های رفتاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1181867>

